

Borbély Szilárd

(1964–2014)

KERTÉSZ IMRE Meghalt Borbély Szilárd. Személyesen sosem találkoztunk és telefonon sem beszélünk. Levelet váltottunk, elküldte írásait, kölcsönösen becsültük egymást. Háromszor írtam ajánlást ösztöndíjkérelmeihez, egyszer sem nyerte el őket. Naplójegyzeteim között ezeket a sorokat találok: „2006. november 20.: Borbély Szilárd levele. Az iszonyatos »hazai« állapotok. »Az érzéseim, az intuícióim szerint egy beteg társadalmat érzékelek, amely megbetegíti tagjait« — írja.” Aztán egy másik bejegyzés 2008. július 6-án, miután postázta a Vigiliánál megjelent *Egy gyilkosság mellékszálai* című kötetét: „Ha újraindítom ennek a banalitásnak [naplóírásomnak] a folytatását, akkor — ha ennek értelme nem is — de valami oka biztosan van. Az utolsó lökést mindenesetre Borbély Szilárd karcsú esszékönyve adta, nemcsak a *Kaddis* kitűnő elemzése, de könyvének egész ezotériája révén; jól mutatja, hogy ha megszabadulunk a természetlen napi kérdésektől, a politikától, akkor azonnal az értékek közelébe jutunk, akár csak a diétás, akinek egyszerre csak az a szerve is jelentkezik, amelyre idáig nem ügyeltünk, s most helyet követel magának a gondolataink közt. A krisztológia problémái pont ugyanazok a problémák, amelyeket én a keresztény kultúrkörnek a Holocaust mozdíthatatlan erkölcsi tehertételeként emlegetek.”

2014. február 19-én elhunyt Borbély Szilárd költő, író, irodalomtörténész, a Debreceni Egyetem oktatója, folyóiratunk rendszeres szerzője. Mély fájdalommal és szeretettel gondolunk rá. *Requiescat in pace.* (A szerk.)